

BATAAFSCHE REPUBLICQ.

MEEDEBURGER en VRIEND!

Zie hier eene submisfe Misfivè van eenen *Philippus Meinsma*, als Commis na de Omwenteling, tot op de vlucht van de ex Representanten. Gy zult my ten uitersten verplichten, wanneer gy hier van in uw geëerd Dagblad gebruik maakt, waar uit de Bataafsche Natie zal kunnen oordeelen, hoedanig de handelingen dier menschen geweest zyn, daar zy zich by een ieder als gansch onschuldig doen voorkomen.

Aan de Vaderlandsche BURGER-SOCIETEIT ter handhavinge der Rechten van den Mensch en Burger, binnen LEEUWARDEN.

MEDEBURGER SI

Van goederhand ben ik geïnformeerd, dat in Ulieder Byeenkomst onderscheidene maalen gehandelt is over de zaak der Representanten, die op den 22 Febr. jongstl. zyn uitgeweeken. Zeeker weet ik, dat de tegenwoordige Representanten op den 26 Mey beslooten hebben, een Publicatie aan 't Priscche Volk te doen, waar in de goedkeuring van de Stemgerechtigde Burgers zal afgevraagd worden, over 't verleenen eener Amnestie (*) aan de Uitgeweekene Representanten, met uitzondering van eenige weinige. — Over bekend is 't, dat Ulieder Vergadering, schoon slechts een gedeelte van 't Volk uitmaakende, echter een notabel gedeelte van 't zelve is, en als 't middenpunt mag beschouwt worden van deszelfs vereenigde werkzaamheden, ter handhaving van de Rechten van den Mensch. 't Is deeze bedenking, Burgers! die my bewoogen heeft, deeze aan Ulieden aftevaardigen, daar ik, als gecompheendeert in de Publicatie van den 23 Febr., den bodem van myn Vaderland niet durve betreden, en echter om verscheide gewigtige redenen

in dat voorrecht hoogst belang stel. Ik weet en begin niet volmondig te erkennen, dat ik in dienst der Natie een Ministeriele Post bekleedde, en, aan dezelve in handen van haare Vertegenwoordigers trouw gezworen hebbende, ik in die plaats gehad hebbende geschillen geen party behoorde gekoozen te hebben; dat het my nog veel minder voegde, myn Post op eene clandestine wyze te verlaten; maar ik weet teffens, en deeze betuiging durve ik gerust onder aanroeping van een Alweerend God bevestigen, dat dit het eenigste is dat ik my te wyten hebbe.

Neemt dit gezegde niet voor een verdediging aan: 't is my ten vollen bewust, dat ik door deeze daad het vertrouwen, dat de Representanten in my stelden, geschonden, ja wat meer is, de geheele Natie gehoond heb. Het leevendigste berouw gevoel ik over deeze onbesadene stap; en ik schaam my niet, ik reeken (wat anderen daar ook over mogen oordeelen) het voor gene laagheid, een Geschrift, dat deeze waarheid bevat, met myne naam te onderteekenen. — Dit is alles wat my overig blyft in den noodlottigen toestand, waarin ik my zelve gedompelt heb. Een flauwe straal van hoop doet my echter by wylen ruimer adem haalen, wanneer ik my voorstel met wat Volk ik te doen heb, dat nayverig van zyne Oppermacht en Rechten, maar tevens braaf en edelmoedig is; dat het veelligt zich niet dan door weldaaden zal willen wreken, en vatbaar is voor die grootmoedige opoffering, waar van wy 't verheeven voorschift aan den Godsdienst verschuldigt zyn, en dat den Sterveling de zuiverste verrukkelykste genoegens opleeverd, die ons tot het leevendig evenbeeld der Godheid vormt; die met een hemelsche goedheid de beleedigingen, hem door 't menschdom aangedaan, vergeet en in weerwil van zyne oadankbaarheid met gunsten overlaad, — als zynde dit de schoonste zegepraal die de reden over 't onverstand kan behaalen.

Gun my toch, Burgers! uwe aandagt eenige oogenblikken te vestigen op de aan-

(*) Hier van is de Schryver mis geïnformeerd; — het moet zyn tot het in vergetelheid stellen van de onderscheidene grieven, welke door de daaden der Representanten het Volk zyn aangedaan, om dus aan 't verlangen der Nat. Vergadering te voldoen, veel zoo verre met de goede orde en rust deszer Provincie's volstaan kan.

eenfchakeling van rampen, die steeds myn levensloop met akelig zwart doorweven hebben:

Naauwlyks was de zwakke kindsheid ten einde geloopt en de ziedende drift der Jongelingschap aan 't bedaaren, of ik moest reeds ten doel van vervolgingen staan, wanneer ik, door den toenmaligen Regeering uwer Stad tot Bevelhebber der gewapende Bürgermacht aangesteld, om 't betragten van myn plicht in een langwylig en kostbaar Proces ingewikkeld en tot een verveelende Uitlandigheid gesoodzaakt wierd. — Dien schok doorgestaan hebbende, volgden de Jaaren 86 en 87, welker gebeurtenissen te veel gerucht gemaakt hebben, dan dat ik die hier zoude behoeven aantehaalen: de gevolgen daar van waren voor my allergeedugtst; eene Gevangenis, waarin ik twee Jaaren in de grievendste onzekerheid moest verkeeren, en naderhand nog drie Jaaren met groote kosten moest slyten, toen dit lyden met een-tienjaarigen Ballingschap wierde afgewisselt, en nog zoude duuren, had de Omwenteling van 95 daar aan geen perk gesteld. — Bezest dus de aanspraak die ik heb op eenige genoegens, die my tot dus verre ontzegt waren.

Voor een der grootsten hier van reken ik het byzyn van een tederbeminde Echtgenoot, die in alle myne lotgevallen zoo getrouwelyk deelde, die alles aanwendde, om myn lot te verzachten, en die ik nimmer kan vergelden, de tedere zorg, die zy voor my droeg, even zeer als voor de beide Telgen, die my nog overig zyn gebleeven; thans bevindt zich die eeuwighbeminde wederhelft hoog zwanger, een omstandigheid altyd critiq, waar van men de gevolgen nimmer bereekenen

kan, en in die gedachte oogenblikken vindt zy zich van myne tegenwoordigheid beroofd, en verstookt! dat elk uwer, Burgeren! die Echtgenoot en Vader is, by zich zelve waarga, welk een ondragelyke smart dit is; en bedrieg ik my niet, dan zullen het de zoodanigen daar in volmaakt met my eens zyn, dat byzondere gevallen, die dringen, wel verandering kunnen maaken in eenen algemeenen regel die men zich anders had voorgesteld.

Zedert myne vlugt (en dit verbeeld ik my, dat by de Vierschaar der Natie niet weinig ten mynen voordeele zal pleitten) heb ik my nimmer ingelaaten, in eene onderhandeling, welke eenigzins konde strekken, ten nadeele der hoogstgeconstitueerde Macht in myn Vaderland, ik heb nimmer de hand in eenige stukken gehad, 't zy aan de Nationale Vergadering, of aan 't Volk gericht, nimmer gedeelt in der Uitgeweekenen periodique Geschriften, die men ter defensie van de zaak der Uitgeweekenen verspreid heeft, ja zelfs zoo veel mogelyk my van hun verwyderd, 't welk dan ook veroorzaakt heeft, dat veelen van hun my niet zeer geneegen zyn, en my niet hebben willen doen deelen, in dezelve onderstanden, die zy lieden, indien ik wel onderricht ben, aan anderen hunner Gunstelingen verleen.

Ziet daar, Burgers! U onder 't oog gebragt de toedracht myner zaken; uwen invloed by de Representanten is algemeen bekend; bezigt dan dezelve ten voordeele van uwen Stadgenoot, die gedwaalt heeft, altyd voor een waar Vaderlander te boek stond, en nog lyf en leven voor zyn Geboorteland veil heeft. Mochten de hier ter nedergefelde betuigingen de gewenschte uitwerking hebben; mochten dezelve Ulieden in menschlievenheid doen ontbranden, en uwe pogingen het daar heenen te dirigeeren, dat, indien 'er nog eenigen tyd mochte verloopen, eer de Natie over de bewuste vergeetelheid zal beslucht hebben, het my mochte vergund worden, om provisioneel voor zoodanigen tyd, als de Representanten het zullen goedvinden, naar Costy te retourneeren, onder plechtige belofte, wanneer de Natie ten nadeele voteerd, weder binnen den geprefigeerden tyd te vertrekken.

Het is in de hoop van in dit aanzoek te zullen slyagen, dat ik my noeme.

Uw Meede-Burger,

P. M E I N S M A.

Bron: Delpher

<http://resolver.kb.nl/resolve?urn=ddd:010707030>

<http://resolver.kb.nl/resolve?urn=ddd:010707030:mpeg21:p002>